

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 2.2.2000
KOM(2000) 153 lopullinen

Komission työasiakirja

**.EU-ALUETUNNUKSEN LUOMINEN INTERNETIN
NIMIJÄRJESTELMÄÄN**

.EU-ALUETUNNUKSEN LUOMINEN INTERNETIN NIMIJÄRJESTELMÄÄN

(Komission työasiakirja)

Tiivistelmä ja päätelmät

Tässä asiakirjassa tarkastellaan oman ccTLD-tunnuksen eli .eu-alueen luomista Euroopan unionille.

Asiakirjassa esitetään, että tällaisen tunnuksen luominen vahvistaisi Internetin tunnettuutta ja infrastruktuuria Euroopassa yhteisön toimielinten ja yksityisten käyttäjien hyödyksi sekä muun muassa sähköisen kaupankäynnin kaltaisiin kaupallisiin tarkoituksiin.

Internetin nimijärjestelmän nimiavaruuden laajentamisesta päätettiin jo vuonna 1996, mutta sitä ei useasta syystä vielä ole saatu toteutettua. Kysymys on edelleen uuden ICANN-organisaation asialistalla.

Euroopassa tarjolla olevien vaihtoehtojen vähäisyyden vuoksi monet yksityishenkilöt, yritykset ja järjestöt ovat rekisteröineet Internet-osoitteensa nykyisten amerikkalaispainotteisten yleisten alueennustien (esim. .com) tai erilaisten Euroopan ulkopuolisten tunnuksien alle¹. Tällaisissa tapauksissa on vaikeaa varmistaa riittävä sitoutuminen eurooppalaisiin säännöksiin ja periaatteisiin esimerkiksi kilpailuoikeuden, tietosuojan, teollis- ja tekijänoikeuksien sekä kuluttajansuojan alalla.

Unionin toimielimetkin ovat joutuneet turvautumaan ratkaisuihin (esim. .eu.int ja .cec.be), jotka eivät ole parhaita mahdollisia.

Lisäksi kansalliset alueennusterekisterit hyväksyvät historiallisista syistä yleensä rekisteröintejä ainoastaan oman maansa kansalliseen toimivaltaan kuuluvilta tahoilta ja noudattavat muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta varsin rajaavia rekisteröintiperiaatteita.² Vaikka tällainen toimintatapa vähentääkin eri oikeusjärjestelmien eroista johtuvien ongelmien mahdollisuutta, se ei välttämättä sovi sellaisille käyttäjille, jotka haluavat toimia kaikkialla sisämarkkinoilla tai maailmanlaajuisesti.

Lisäksi tässä asiakirjassa tuodaan esille kuusi keskeistä kysymystä:

Kysymys 1: *Kommentoikaa tässä hahmoteltua tapaa, jolla .eu-alueen hallinto delegoitaisiin rekisteriorganisaatiolle eli rekisterinpitäjälle. Onko olemassa vartenotettavia vaihtoehtoisia tapoja järjestää rekisterin toiminta?*

Kysymys 2: *Millaisia periaatteita .eu-tunnuksen rekisteröintipolitiikassa tulisi noudattaa?*

¹ Esimerkiksi Niue (.nu) ja Tonga (.to).

2. Komissio tutkii parhaillaan, ovatko sovelletut periaatteet EU:n kilpailu- ja sisämarkkinaoikeuden mukaisia.

Miten rekisteröintiperiaatteet tulisi luoda ja panna täytäntöön? Tulisiko toimijana olla rekisteriorganisaatio, erillinen neuvoa-antava elin vai Euroopan komissio itse?

Kysymys 3: *Olisiko tarkoituksenmukaista soveltaa .eu-tunnukseen WIPOn toukokuun 1999 raportissa esitetyjä riidanratkaisu- ja tavaramerkkiperiaatteita, vai löytyisikö näihin kysymyksiin Euroopan unionissa vaihtoehtoisia ratkaisuja?*

Voisiko Alicantessa sijaitsevalla yhteisön sisämarkkinoilla toimivalla yhdenmukaistamisvirastolla olla erityinen tehtävä tässä yhteydessä?

Kysymys 4: *Missä määrin voitaisiin tiukemmalla Euroopan unionin tai WIPOn sääntelyllä yhdessä vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen kanssa parantaa nimien ja tuotemerkkien suojaa DNS-järjestelmässä? Mitkä nimityypit tulisi tässä tapauksessa suojata ja miten nämä luokat tulisi määritellä?*

Kysymys 5: *Onko mahdollisilla yrityskäyttäjillä, myös pk-yrityksillä, ehdotuksia siitä, miten .eu-tunnusta tulisi hallinnoida, jotta sillä olisi mahdollisimman myönteinen vaikutus sähköisen kaupan kehitykseen Euroopassa?*

Kysymys 6: *Onko olemassa muita näkökohtia, jotka olisi otettava huomioon tarkasteltaessa ehdotetun .eu-rekisterin ja jäsenvaltioiden kansallisten aluetunnusrekisterien välistä suhdetta?*

Internetiin liittyvässä toiminnassa on totuttu odottamaan avoimuutta periaatteiden ja uusien aloitteiden määrittelyssä. Tämän mukaisesti komissio haluaa käynnistää julkisen keskustelun näistä kysymyksistä sekä helpottaakseen vaihtoehtojen arviointia että lisätäkseen tietoisuutta tästä ehdotuksesta ja tehostaakseen siihen liittyvien seikkojen analysointia.

Lisäksi ICANN-järjestön on sääntöjensä ja toimintaperiaatteidensa mukaan määriteltävä noudattamansa periaatteet yleisesti ottaen Internet-yhteisön yksimielisyyden pohjalta. Tästä syystä Internet-alan edustajien ja käyttäjien mahdollisen yksimielisen kannan määrittely tämän kuulemisen avulla tässä asiassa on tärkeä vaihe päätöksentekoprosessissa.

Julkisen kuulemisen jälkeen ja sen tulosten perusteella komissio antaa neuvostolle ja Euroopan parlamentille tiedonannon seuraavista toimenpiteistä.

Kaikkia kiinnostuneita pyydetään lähettämään näihin kysymyksiin liittyvät ja muut kommenttinsa ja ehdotuksensa Euroopan komission tietoyhteiskunnan pääosastolle johonkin seuraavista osoitteista:

sähköpostitse osoitteeseen: Info-Dot-EU-consult@cec.eu.int

tai faksinumeroon: (+32-2) 295 3998.

Kaikki vastaukset julkaistaan komission myöhemmin ilmoittamilla verkkosivuilla, ellei kommentteja lähetetä nimenomaisesti luottamuksellisina.

1. Johdanto

Internetin käyttö lisääntyy nopeasti maailmalla ja tällä hetkellä erityisesti Euroopassa. Myös Internetin käyttötavat ovat huomattavasti muuttumassa sitä mukaa kun saataville tulee lisää uudentyyppistä tietoa ja uusia palveluja ja erilaiset käyttäjäryhmät alkavat käyttää näitä uusia mahdollisuuksia.

Sekä yritysten keskinäinen että yritysten ja loppukäyttäjien välinen sähköinen kaupankäynti on uusi merkittävä käyttöala.³ Suuri osa julkisesta tiedosta ja julkisen sektorin palveluista on löydettävissä myös Internetistä.⁴

Nämä suuntaukset ovat vielä hyvin varhaisella kehitysasteella. Muutosten voimakkuutta lähivuosina on vaikea arvioida. Jo nyt on kuitenkin selvää, että Internet tulee viiden vuoden kuluessa olemaan Euroopassa hyvin erilainen ja paljon vahvemmassa asemassa kuin tällä hetkellä.

Internetin nimijärjestelmä DNS (Domain Name System) on tärkeä tekijä Internetin käyttäjien tunnistamisessa ja paikantamisessa. Internetin nopeasta kasvusta ja useiden vuosien periaatteellisista neuvotteluista huolimatta DNS-järjestelmää ei kuitenkaan ole laajennettu tai kehitetty kasvun edellyttämällä tavalla. Euroopassa Internetin käyttäjillä on käytettävissään joukko kansallisia aluetunnuksia (ccTLD) ja heillä on mahdollisuus rekisteröityä muutamalla yleisellä aluetunnuksella (gTLD), joita tällä hetkellä hallinnoi Yhdysvaltain hallituksen kanssa tehdyn sopimuksen perusteella NSI-yritys. Uusien yleisten aluetunnusten luomisesta, jota alunperin ehdotettiin vuosina 1996-1997, ei ole saatu aikaan päätöstä, vaikka huomattava määrä eurooppalaisia yrityksiä liittyi tätä tarkoitusta varten CORE-yhteenliittymään⁵.

Vastikään perustettu ICANN-organisaatio⁶ vastaa Internetin nimien ja osoitteiden järjestämisestä ja hallinnosta sekä muista tärkeistä tehtävistä, joihin kuuluu muun muassa Internetin nimijärjestelmän uudistaminen ja laajentaminen tulevaisuudessa.

ICANN ei kuitenkaan vielä ole päättänyt kannastaan uusien yleisten aluetunnusten luomiseen, ja viimeaikaisten kokemusten perusteella näyttäisi siltä, että kanta ei lähitulevaisuudessakaan tule selkiytymään. Tähän mennessä ICANN ja sitä ennen IANA-järjestö ovat hyväksyneet ISO 3166 -standardin sopivaksi ja oikeutetuksi perustaksi luotaessa kansallisia aluetunnuksia eri puolilla maailmaa.

³ . Vrt. Sähköisen kaupan direktiivi: <http://www.ispo.cec.be/ecommerce/legal.htm>

⁴ . Vrt. Vihreä kirja julkisesti saatavilla olevasta tiedosta.
<http://www2.echo.lu/info2000/en/publicsector/gp-index.html>

⁵ . CORE-yhteenliittymästä ja yleisiä aluetunnuksia koskevasta yhteistyöasiakirjasta lisätietoja osoitteessa
<http://www.gtld-mou.org/>

⁶ . ICANN- ja DNSO-järjestöistä lisätietoja osoitteista <http://www.icann.org> ja <http://www.dns.org>

2. ISO 3166 -standardin koodit

Historiallisista syistä ICANNin edeltäjä IANA delegoi ccTLD-rekisterit muissa maissa kuin Yhdysvalloissa toimiville tahoille maantieteellisiä yksiköitä edustavan kansainvälisen standardikoodiston⁷ perusteella. Tämä koodisto tunnetaan ISO 3166 -standardina. IANAn yleiset periaatteet rekisterien myöntämisessä ja toiminnassa kuvattiin RFC 1591 -asiakirjassa⁸, jota ICANN parhaillaan päivittää⁹ ottaen huomioon neuvoa-antavalta GAC-komitealta saadut lausunnot¹⁰. Tällä hetkellä käytännöllisesti katsoen kaikki 243 kaksikirjaimista tunnusta on myönnetty.¹¹

Vaikka alueellista tunnusta "EU" ei ole vielä täysin standardoitu eikä sisällytetty ISO 3166:n kaksikirjainkoodien luetteloon, tunnus "EUR" on standardoitu ja varattu euro-rahayksikön tunnuksiksi.¹² Lisäksi tunnus "EU" on varattu samaan tarkoitukseen ja sisällytetty varattujen ISO 3166 -tunnusten luetteloon. Tätä varausta on laajennettu kansainvälisten arvopaperimarkkinoiden tarpeisiin. Vastineessaan Euroopan komission pyyntöön toukokuussa 1999 ISO 3166 -standardin ylläpitolaitos¹³ on:

"... päättänyt laajentaa koodin "EU" käytön kattamaan kaikki ISO 3166-1-standardin sovellukset, joissa tarvitaan koodimuotoista tunnusta nimelle Euroopan unioni.

*ISO 3166 -standardin ylläpitolaitoksella ei ole mitään sitä vastaan, että tätä erityiskäyttöön varattua alpha-2-koodia "EU" käytetään ccTLD-tunnuksena. Tällainen EU-tunnuksen käyttö vastaa normaalia käytäntöä ISO 3166-1-standardin varattujen koodien varausten laajentamisessa koskemaan myös käyttöä Internetin DNS-nimijärjestelmässä."*¹⁴

⁷ . ISO:sta ja 3166-standardista lisää osoitteessa <http://www.din.de/gremien/nas/nabd/iso3166ma/>

⁸ . RFC 1591 -asiakirja luettavissa osoitteessa <http://www.isi.edu/in-notes/rfc1591.txt>

⁹ . Ks. <http://www.icann.org/tld-deleg-prac.html>

¹⁰ . ICANN-GAC: Ks. <http://www.icann.org/gac-comm-25may99.html>

¹¹ . Noin 46 näistä tunnuksista on liitetty maantieteellisiin alueisiin (yleensä pieniin saariin), jotka eivät itsessään ole kansallisvaltioita. Tilanne on herättänyt toimivaltaan liittyviä kysymyksiä, joita tarkastellaan parhaillaan ICANNissa ja GACissa.

¹² . Ks. kolmikirjaimisia valuuttatunnuksia koskeva standardi ISO 4217.

¹³ . DIN:stä ja ISO 3166-standardin ylläpitolaitoksesta lisää osoitteessa <http://www.din.de/gremien/nas/nabd/iso3166ma/>

¹⁴ . ISO 3166 -standardin ylläpitolaitoksen 7. syyskuuta 1999 päivätty kirje komissiolle.

3. Aluetunnusrekisterien delegointi ICANNin ja IANAn toimesta

Aiemmin IANA delegoi ccTLD-rekisterit ISO 3166 -standardin perusteella. Käytännöllisesti katsoen kaikkien kansallisvaltioiden lisäksi ISO 3166 -standardi sisältää joukon rajattuja alueita (yleensä saaria), joille on myönnetty vastaavat ccTLD-tunnukset. IANA on todennut, että se ei katso tehtäväkseen pohtia valtion määritelmää¹⁵, joten se on päätöksissään pyrkinyt viittaamaan ISO 3166 -standardiin.

Kun otetaan huomioon Euroopan unionin koko ja taloudellinen merkitys sekä laajat käyttömahdollisuudet, joita .eu-alueetunnuksella voisi olla sekä sähköisen kaupankäynnin että Euroopan yhteisöjen toimielinten kannalta, Euroopan komissio pyytää ICANNin hallintoneuvostoa delemoimaan .eu-alueetunnuksen päätöksen perusteella, jonka ISO 3166-standardin ylläpitolaitos on tehnyt nykyisen EU-tunnuksen laajentamisesta Internet-tarkoituksiin.

Komissio on lisäksi ilmoittanut edistävänsä .eu-alueetunnuksen luomista *eEurope*-aloitteen¹⁶ yhteydessä.

4. Vastuu Euroopan unionissa

ICANNin GAC-komitea katsoo, että ccTLD-rekisterit kuuluvat viime kädessä asianomaisen viranomaisen tai hallituksen toimivaltaan.¹⁷

Euroopan unioni¹⁸ näyttäisi muodostavan .eu-alueetunnuksen hallinnoinnissa tarvittavan toimivaltaisen "viranomaisen tai hallituksen", jollaiseksi ICANNin olisi ne tunnustettava.

Koska Internetin rakenne on hyvin hajautettu ja lähes kaikilla asiaan liittyvillä organisaatioilla, mukaan lukien itse ICANNilla, on oma erityinen säännöstönsä, yhteisön toimielimiä pyydetään ainoastaan tekemään tarvittava päätös, jotta ICANNilta voidaan pyytää alueetunnuksen käyttöoikeutta ja toimimaan asianomaisena viranomaisena tunnuksen käytön mahdollisesti edellyttäessä valvontaa.

Tällaisen vallan käyttö edellyttäisi, että .eu-rekisteri toimisi unionin puolesta ja varsinaisen alueetunnuksen omistajuus säilyisi unionilla.

¹⁵ . RFC 1591 -asiakirja luettavissa osoitteessa <http://www.isi.edu/in-notes/rfc1591.txt>

¹⁶ . Ks: <http://www.ispo.cec.be/eeurope-initiative.htm>

¹⁷ . ICANNin ja asianomaisen viranomaisen tai hallinnon välisestä vastuunjaosta GAC-komitea on äskettäin todennut seuraavaa: "Mikäli taho, jolle ccTLD-rekisterin hallinto on delegoitu, ei nauti ISO 3166 -koodiston mukaisesti määräytyvän asianomaisen yhteisön ja asianomaisen viranomaisen tai hallituksen luottamusta, ICANN voi pyynnöstä viipymättä käyttää valtaansa delegoida hallinto uudelleen."

¹⁸ Ilmaisua "Euroopan unioni" käytetään tässä asiakirjassa laajassa merkityksessä unohtamatta, että Euroopan yhteisö on yhteisön perustamissopimuksen nojalla varsinainen toimivaltainen oikeushenkilö.

5. Alueellinen kattavuus

Useimmat Internetin ccTLD-rekisterit antavat rekisteröitymisoikeuden vain sellaisille yhteisöille tai yksityishenkilöille, joilla on selvä yhteys kyseiseen alueeseen. Tämä perustuu ajatukseen, että tunnus (esim. .fi, .ca, .cn, .mx) on eräänlainen yksiselitteinen toiminnan ja sen sijainnin tunnus.¹⁹ Se vastaa myös yleistä periaatetta, jonka mukaan rekisterinpito on luottamustehtävä, jota on hoidettava kyseisen alueen²⁰ Internet-käyttäjien etujen mukaisesti.

Myös komissio tukee ajatusta, että kyseisen yhteisön pääasiallisen toimipaikan ja ccTLD-rekisterin maantieteellisen peittoalueen välillä tulisi olla selkeä yhteys. Tätä periaatetta noudattavat käytännössä kaikki kansalliset ccTLD-rekisterit yhteisössä. Tarkasteltaessa sitä, mitkä yhteisöt voisivat rekisteröityä .eu-alueennusrekisteriin, komission mielestä pitäisi soveltaa eurooppalaista sisämarkkinalainsäädäntöä. Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa todetaan seuraavaa:

"48 artikla: Jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustetut yhtiöt, joiden sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka on yhteisön alueella, rinnastetaan tämän luvun määräyksiä sovellettaessa luonnollisiin henkilöihin, jotka ovat jäsenvaltion kansalaisia."

Tästä syystä, ja vaikka .eu-alueennuksen hallinnollinen ja maantieteellinen tiivis yhteys Euroopan unioniin selvästi onkin olemassa, hyvin laajalla käyttäjäjoukolla olisi käytännössä ja perustamissopimuksen mukaan halutessaan mahdollisuus rekisteröityä .eu-alueennuksen alle. Tämä ei myöskään rajoita mahdollisuutta rekisteröidä eurooppalaisten yhteisöjen kansainvälisiä toimintoja .eu-alueennuksen alle.²¹

Kuten jäljempänä kuvataan, .eu-rekisteri voitaisiin toteuttaa käyttämällä voittoa tavoittelematonta järjestöä, joka olisi suuressa määrin riippumaton ja hyvin laajasti Internetiin liittyvien tahojen hyväksymä Euroopan unionissa. ICANNin ja GACin kehitteillä olevien yleisten periaatteiden mukaisesti rekisteri toimisi kuitenkin viime kädessä .eu-alueennukseen liittyvät oikeudet omistavan julkisen tahon alaisuudessa.

19 . Vaikka teknisesti onkin mahdollista, että Internetiin liittyvän toiminnan harjoittamispaikka ei millään lailla liity maantieteellisen alueennuksen osoittamaan alueeseen, on selvää, että käytännössä useimmat nimijärjestelmän käyttäjät toimivat samalta alueelta käsin kuin ccTLD-rekisteri. Lisäksi ICANN tulee jatkossa edellyttämään, että Internet-sivustojen ylläpitäjä on voitava paikantaa DNS-nimijärjestelmän kautta.

20 . Käytännössä tästä periaatteesta on muutamia poikkeuksia (esim. .to, .nu).

21 . Esimerkiksi Euroopan yhteisön toimielinten edustustot EU:n ulkopuolisissa maissa voitaisiin rekisteröidä .eu-alueennuksen alle. Muiden EU:sta lähtöisin olevien yhteisöjen kansainvälisten toimintojen rekisteröiminen olisi selkeästi rekisteriorganisaatioiden noudattamien rekisteröintiperiaatteiden puitteissa kyseisten organisaatioiden oma asia.

6. Rekisteriorganisaation luominen

Tarjolla on useita tapoja valita ja valtuuttaa sopiva organisaatio hallinnoimaan .eu- aluetunnusrekisteriä. Aiemmin kansallisten rekisterien nimeäminen oli melko sattumanvaraista ja liittyi kansallisten t&k-verkostojen keskeisiin osiin, jotka usein sijaitsivat teknologiasta vastaavan ministeriön sisällä tai tietotekniikan t&k-toimintaan liittyvien yliopistojen osastojen yhteydessä. Vaikka kyseinen malli onkin jossain määrin vanhentunut Internetin laajentumisen ja monimuotoistumisen myötä, sen avulla pystytään osaksi selittämään ccTLD-rekisterien hallinnon nykyistä sijoittumista useissa unionin jäsenvaltioista ja muuallakin.

Nykyisin useimmat Internetin käyttäjät eivät enää suoranaisesti liity tutkimukseen tai tietotekniikkaan, ja DNS-nimijärjestelmää ovat käyttämässä paljon laajemmin talouselämän ja yhteiskunnan eri osapuolet. Vastaavasti jäsenvaltioissa ollaan luomassa monenlaisia yhteistyömuotoja, joihin kaikki Internetiin liittyvät tahot voivat osallistua.

Tämä kehitys ei rajoitu vain Eurooppaan. Esimerkiksi sekä Kanada että Australia ovat hiljattain saaneet päätökseen kansallisen ccTLD-rekisteritoimintansa laajan tarkastelun, ja Yhdysvalloissa on meneillään kuulemiskierros nykyisen .us- aluetunnuksen käytöstä ja hallinnosta tulevaisuudessa.

Euroopan unionin tapauksessa voitaisiin harkita useaa vaihtoehtoa:

Voitaisiin esimerkiksi luoda **voittoa tavoittelematon järjestö, joka sisällytettäisiin Euroopan unionin hallintoon**²² ja joka ohjaisi .eu-rekisterin toimintaa niin, että kaikki tärkeimmät eturyhmät voisivat osallistua rekisterin toimintaperiaatteiden muokkaamiseen.

Tämän julkisen kuulemisen jälkeen komissio pyytäisi kiinnostuksenilmaisuja asianmukaisesti muodostetuilta yhteenliittymiltä ja tukisi yhteisymmärrykseen perustuvan ehdotuksen luomista tai osallistuisi lopullisen ehdotuksen valintaan. Komissio osallistuisi myös rekisterin toimintaperiaatteiden muotoiluun yhteisön toimielinten ja muiden asiaan liittyvien Euroopan yhteisön organisaatioiden puolesta. Rekisteriorganisaatio voisi kokonaan tai osin teettää alihankintana tekniset tehtävänsä, kuten tietokantahallinnan ja yleisten alialuetunnusten hallinnon.

Kaikki .eu-tunnuksesta aiheutuvat kaupalliset tai oikeudelliset vastuut kuuluisivat rekisteriorganisaatiolle eivätkä Euroopan unionille.

Kaikki .eu- aluetunnuksen liittyvät oikeudet pysyisivät komission edustamalla Euroopan unionilla.²³ Rekisterin toiminnassa syntyviin tietokantoihin liittyviin teollis- ja tekijänoikeuksiin sovellettaisiin asianmukaisia lisensointiehtoja. Tällaiset

22 . Sisällyttämistapaa ei tarvitse määritellä vielä tässä vaiheessa, mutta eurooppalaisen taloudellisen etu yhtymän kaltainen ratkaisu voisi tulla kysymykseen.

23 . ICANNin GAC-komitea on todennut seuraavaa:

"1. GAC vahvisti toukokuun päätöslauselmassaan, että Internetin nimijärjestelmä on yleishyödyllinen resurssi, ja että aluetunnusrekisterin hallinto on hoidettava yleisen edun mukaisesti.

2. Tästä syystä GAC katsoo, että aluetunnuksen ei sinänsä liity minkäänlaisia teollis- tai tekijänoikeuksia, eikä tällaisia synny delegoinnin seurauksena aluetunnuksen hallinnosta vastaavalle taholle." ICANN/GAC, Santiago 24.8.1999.

oikeudet suojattaisiin soveltuvin Escrow-periaattein tai -käytäntöin. Rekisteriorganisaatio valtuutettaisiin hallinnoimaan .eu-alueetunnusta ensin viideksi vuodeksi ja sen jälkeen kolmen vuoden jaksoksi kerrallaan.

Toinen vaihtoehto olisi pyrkiä **täysin yksityiseen kaupalliseen ratkaisuun rekisterin luomisessa.**

Tämän ratkaisun etuna saattaisi olla, että se erottaisi rekisterin toiminnan täysin unionin julkisista viranomaisista ja helpottaisi kaupallista ja yrityspainotteista suuntautumista rekisterin toiminnassa.

Tällä vaihtoehdolla olisi kuitenkin kaksi merkittävää haittapuolta:

- Koska .eu olisi ainutlaatuinen hyödyke (tällaisia registereitä olisi mahdollista olla vain yksi), yksityinen ja kaupallinen hallinto saattaisi aiheuttaa kilpailuoikeudellisia ongelmia.
- Koska useat Euroopan Internet-yhteisön osapuolet ovat jo voimakkaasti kannattaneet .eu-rekisterin luomista, saattaisi osoittautua mahdottomaksi tehtäväksi päättää, mikä näistä osapuolista saisi toteuttaa rekisterin.

Kolmantena vaihtoehtona olisi **pyrkiä löytämään jo olemassa oleva julkinen tai yksityinen organisaatio kansallisella tai Euroopan tasolla** hoitamaan tehtävää.

On kuitenkin kyseenalaista pystyisivätkö yhteisön toimielimet ja eurooppalaiset Internet-käyttäjät nimeämään yhden yksittäisen olemassa olevan tahon, jolla olisi sekä tarvittava ammattitaito tehtävän hoitamiseen että riittävä kannatus kaikkien osapuolten keskuudessa.

Neljäntenä vaihtoehtona voisi olla, että **jonkin nykyisen julkisen hallinnon jokin osa**, kuten esimerkiksi komissio, ottaisi itse hoitaakseen uuden rekisterin hallinnon.

Itse asiassa monissa jäsenvaltioissa kansallista rekisteriä hallinnoi aikaisemmin joko jonkin ministeriön osasto tai julkinen yliopisto, ja joissain tapauksissa näin on vieläkin. Kaikki ccTLD-rekisterinsä uudistaneet jäsenvaltiot ovat kuitenkin luopuneet tästä mallista ja siirtyneet käyttämään voittoa tavoittelemattomiin ja yhteistoiminnallisiin rakenteisiin perustuvaa mallia.

Tästä syystä komissio itse ei tarjoutu vastaamaan ehdotetun rekisterin hallinnosta ja toiminnasta muilta osin kuin komission itse käyttämien alialuetunnusten ja nimien osalta.

Valittiin mikä ratkaisu tahansa, aluetunnusrekisterin tietokantojen tietojen keruuseen ja hallintoon olisi luonnollisesti sovellettava tieto- ja kuluttajansuojaan liittyviä yhteisön periaatteita ja säännöksiä.

Tämän kuulemisen tuloksia odoteltaessa komission kanta on toistaiseksi se, että käytännössä vaatimukset alan yhteisestä hyväksynnästä, puolueettomasta hallinnosta, kilpailua rajoittavan toiminnan estämisestä ja soveltuvan lainsäädännön noudattamisesta asettavat kuitenkin varsin tarkat rajat mahdolliselle toimintamallille, jota noudatettaisiin .eu-alueetunnuksen rekisterin luomisessa ja hallinnoinnissa.

Tästä syystä lähes kaikki viimeaikaiset esimerkit DNS-järjestelmän aluetunnusrekisterien uudistuksista ovat perustuneet yhteistoiminnallisiin voittoja tavoittelemattomiin ratkaisuihin.

Kysymys 1: Kommentoikaa edellä hahmoteltuja tapoja, joilla .eu-alue-tunnuksen hallinto delegoitaisiin rekisteriorganisaatiolle eli rekisterinpitäjälle. Onko olemassa varteenotettavia vaihtoehtoisia tapoja järjestää rekisterin toiminta?

7. Rekisteröintiperiaatteet

Yleisesti ottaen .eu-alue-tunnuksen rekisteröintiperiaatteissa tulisi ottaa täysin huomioon vastaavista rekistereistä ympäri maailmaa saadut kokemukset. Useat rekisterit ovat hiljattain uudistaneet ja nykyaikaistaneet rekisteröintiperiaatteitaan tai ovat parhaillaan tekemässä niin. Näistä uudistuksista on saatavilla paljon julkista tietoa. DNS-järjestelmän aluetunnusrekistereillä on pohdittavanaan monia ajankohtaisia kysymyksiä. DNS-järjestelmän aluetunnusrekistereillä on pohdittavanaan monia ajankohtaisia kysymyksiä, jollaisia ovat esimerkiksi:

- toiminnan sovittaminen alialue-tunnusten rekisteröintien määrän nopeaan kasvuun
- Internetin lisääntyvän kaupallisen käytön palveleminen
- selkeän eron luominen aluetunnuksen virallisen julkisen käytön sekä kaupallisen ja muun yksityisen käytön välille

Lukuun ottamatta Yhdysvaltoja, jolla on yksinoikeus .gov-alue-tunnuksen käyttöön, muut hallinnot ja viranomaiset joutuvat sijoittamaan verkkotoimintonsa saman aluetunnuksen alle kuin kansalaiset ja kaupalliset toimijat yleensä. Vaikka tämä onkin epäkäytännöllistä, ongelma on todellisuudessa ratkaistu tehokkaasti lähes kaikissa maissa kaikkia tyydyttävällä tavalla.

Uuden .eu-rekisterin yksityiskohtaiset rekisteröintiperiaatteet voitaisiin luoda aluksi kiinnostuksenilmaisupyynnön kautta, mutta niitä kehitettäisiin ajan mittaan saatujen kokemusten perusteella. Keskustelun pohjaksi voidaan kuitenkin jo tässä vaiheessa määritellä tietyt vähimmäisvaatimukset:

- **Laajennettavuus:** Uuden rekisterin olisi pystyttävä hoitamaan suuri määrä uusia (eri tasoisten alialue-tunnusten) rekisteröintejä tulevaisuudessa. Vaikka DNS-järjestelmän markkinoiden lopullista kokoa Euroopassa ei voidakaan ennustaa, on odotettavissa, että rekisteröintejä tarvitaan esimerkiksi viiden vuoden kuluessa useita miljoonia, ja pidemmällä aikavälillä paljon enemmän.²⁴
- **Rajoitukset:** Rekisterin olisi sovittava yhdessä Internetin käyttäjien ja asiaan liittyvien viranomaisten kanssa, pitäisikö tietyt, esimerkiksi oikeudellisesti suojatut sana-, nimi- tai

24. Esimerkiksi NSI:n .com-tunnusta koskevat rekisteröinnit lisääntyivät vuoden 1996 alun 200 000 rekisteröinnistä vuoden 1999 alun 4,2 miljoonaan rekisteröintiin. (<http://www.netsol.com/nsi/facts.html>)

numeroryhmät, rajata rekisteröitävien joukosta tai varata tiettyjen käyttäjien käyttöön.²⁵

- Nykyisillä rekistereillä on ollut ongelmia nimien **rekisteröinteihin liittyvien väärinkäytösten** kanssa, joten tässä yhteydessä olisi pohdittava myös nimien ja osoitteiden ennakkorekisteröintiin rikastumismielessä (ns. cybersquatting) ja niillä käytävään spekulatiiviseen kauppaan liittyviä ilmiöitä.
- Kiinnostuneita tahoja pyydetäisiin tarkastelemaan **yksityiskohtaisempia kysymyksiä**, jollaisia ovat esimerkiksi:
 - yleisten alialuetunnusten käyttö,²⁶
 - rekisteröintiperiaatteiden soveltaminen yrityksiin, yksityishenkilöihin ja muihin yksityisen sektorin toimijoiden luokkiin ja organisaatioihin,
 - asianmukaisen teollis- ja tekijänoikeuksien suojan lisäksi (ks. jäljempänä) tavaramerkkien mahdollinen erityiskohtelu .eu-alue-tunnusrekisterissä,
 - mahdollisuudet .eu-rekisterin toimintaan monikielisenä ja merkistöjen määrä, joilla .eu-järjestelmä voisi toimia alussa ja myöhemmin,
 - olisiko .eu-järjestelmän laajennettavuutta ja käyttäjäystävällisyyttä parantamaan luotava yleisiä alialuetunnuksia, jotka luonnehtisivat ja määrittelisivät taloudenaloja ja/tai tiettyjä organisaatioluokkia?²⁷

Vaikka ratkaistavana näyttäisikin ensi silmäyksellä olevan melkoinen määrä kysymyksiä, vastaavanlaisia ongelmia on viime aikoina pohdittu useissa muissa alue-tunnusrekistereissä sekä Euroopassa että muualla maailmassa, ja monessa tapauksessa nykykäytäntöjä on voitu merkittävästi parantaa ja on päästy suhteellisen tyydyttäviin ratkaisuihin.

Tarkoituksena on, että julkisen kuulemisen avulla saadaan käsitys siitä, mihin suuntaan Internetin käyttäjät Euroopassa haluaisivat .eu-rekisterin rekisteröintiperiaatteiden kehittyvän.

Yleisemmällä tasolla .eu-alue-tunnuksen alle rekisteröitymisen tulisi olla kaupallisesti houkutteleva vaihtoehto rajat ylittävän sähköisen kaupankäynnin näkökulmasta katsottuna. Tästä syystä olisi suotavaa, että rekisteröintiperiaatteiden avulla voitaisiin edistää Internet-tuotekuvan ja identiteetin syntymistä Euroopasta käsin toimivien yritysten tuotteille ja palveluille.

Rekisterin palvelupisteiden tulisi myös pystyä tarjoamaan yrityksille ja yksityishenkilöille ja erityisesti pk-yrityksille nopeaa, edullista ja yksinkertaista Internet-rekisteröintipalvelua. Rekisteröintipisteiden tulisi tarjota rekisteröintipalveluja yhdessä muiden Internet-palvelujen kanssa (keskitetty palveluntarjonta) kilpailukykyisesti ja markkinalähtöisesti.

²⁵ . Tiettyjä rajoituksia on teknisistä syistä jo edellytetty asiaa koskevissa ICANNin ja IANAn RFC-asiakirjoissa. Ks. esim. RFC 1035 (vuodelta 1987) ja RFC 1123 (vuodelta 1989).

²⁶ . Ks. <http://194.119.255.333/eif/dns/gslid/> [Tämä esiluokitus laajennetaan jatkossa useisiin kieliin].

²⁷ . Tällaisia voisivat olla esimerkiksi ngo.eu, asbl.eu, eeig.eu, ja muut sopivat lyhenteet muita organisaatiotyyppjä varten.

Tällä tavalla suurella yleisöllä ja koko liiketoimintayhteisöllä olisi mahdollisuus hyödyntää uutta aluetunnusta monien kilpailevien rekisteröintipisteiden kautta, jollaisia toimisi ainakin kaikissa jäsenvaltioissa rekisterin säännöllisesti julkaistavien ja päivitettävien yleisten rekisteröintiperiaatteiden mukaisesti.

Yhteisön toimielinten rekisteröintiperiaatteiden olisi tarkoituksenmukaista kuulua tiettyjen nimettyjen ja valtuutettujen rekisteröintipisteiden yksinomaiseen vastuualueeseen. Näitä olisivat normaalitapauksessa toimielinten omat tehtävään sopivat yksiköt, jotka kehittäisivät ja toteuttaisivat nimijärjestelmän käyttöperiaatteitaan, kuten tälläkin hetkellä, myös siirryttäessä käyttämään uutta aluetunnusta. Voitaisiin esimerkiksi ajatella, että komission sähköpostiosoitteet muuttuisivat nykyisestä muodosta xxx.yyy@cec.eu.int muotoon xxx.yyy@Commission.EU.

Lisäksi .eu-alueen toiminnassa olisi tarpeen tehdä selvä ero virallisen julkisen sektorin käytön sekä yhteisöjen ja yksityishenkilöiden kaupallisen ja muun yksityisen käytön välillä. Tämä on olennaista sen varmistamiseksi, että käyttäjät ja suuri yleisö yleensäkin näkevät selkeästi, että yhteisön toimielimet eivät ole millään lailla vastuussa .eu-alueen käytöstä muutoin kuin omien www-sivustojensa osalta.

Myöhemmässä vaiheessa olisi pohdittava sitä, voisivatko muun tyyppiset viralliset organisaatiot saada alialuetunnuksia yksinomaiseen käyttöönsä.

Kysymys 2: Millaisia periaatteita .eu-tunnuksen rekisteröinneissä tulisi noudattaa?

Miten rekisteröintiperiaatteet tulisi luoda ja panna täytäntöön? Tulisiko toimijana olla rekisteriorganisaatio, erillinen neuvoa-antava elin vai Euroopan komissio itse?

8. Riidanratkaisumenetelmät ja tavaramerkkiperiaatteet

Viime vuosina on perusteellisesti keskusteltu DNS-nimijärjestelmään liittyvien riitojen ehkäisemiseen ja ratkaisuun tähtäävien periaatteiden kehittämisestä. Käytännössä useimmat tällaiset riidat koskevat tavaramerkkejä.

Maaliskuussa 1998 antamassaan vastineessa Yhdysvaltain hallituksen vihreään kirjaan²⁸ Euroopan unioni jäsenvaltioineen pyysi muun muassa, että nämä kysymykset annettaisiin Maailman henkisen omaisuuden järjestön WIPO:n ratkaistaviksi. WIPO:ssa on jo tehty alalla alustavaa työtä IAHC-komitean²⁹ pyynnöstä. Tällä hetkellä tilanne on se, että WIPO on julkistanut loppuraporttinsa³⁰, EU on antanut kannatuksensa siinä esitetyille päätelmille ja ICANNin GAC-komitea on hyväksynyt raportin tärkeimmät periaatteet. ICANNin hallintoneuvosto on ryhtynyt toteuttamaan WIPO:n suosituksia olemassa olevissa yleisissä aluetunnuksissa.

Näissä olosuhteissa on perusteltua olettaa, että WIPO:n suosittamia ja ICANNin hyväksymiä menetelmiä ja periaatteita voitaisiin yhtä hyvin soveltaa .eu-alueen tunnuksiin. Itse asiassa

28 . Vihreästä kirjasta ja EU:n vastineesta lisää osoitteessa <http://www.ispo.cec.be/eif/policy/govreply.html>

29 . ISOC-järjestön vuonna 1996 perustama kansainvälinen komitea (International Ad Hoc Committee).

30 . WIPO:n raportista lisää osoitteessa <http://wipo2.wipo.int/process/eng/processhome.html>

monet toimivalta-alueiden rajat ylittävät kysymykset, joita on jo esiintynyt maailmanlaajusten yleisten aluetunnusten kohdalla, saattaisivat olla ongelmallisia myös .eu-tunnuksen kaupallisissa sovelluksissa. Tästä syystä voitaisiinkin olettaa, että .eu- aluetunnukseen liittyvissä rekisteröinneissä noudatettaisiin ensisijaisesti WIPO:n periaatteita.

Luonnollisesti muitakin näkökohtia on otettava asianmukaisesti huomioon. ICANN ja WIPO voivat tulevaisuudessa muuttaa kantojaan saatujen kokemusten perusteella. Tulevissa .eu- aluetunnuksen rekisteröinneissä saatetaan haluta painottaa tiettyjä eurooppalaisen tavaramerkkilainsäädännön piirteitä. Kokemusten perusteella voidaan tiettyjä kynnystekijöitä tai perusteita muuttaa tai lieventää. Joissain kiistoissa (esim. sellaisissa jotka kuuluvat selkeästi yksittäisen jäsenvaltion toimivaltaan) ei välttämättä ole perusteltua tai tarpeen käyttää kansainvälistä sovittelua.

Joka tapauksessa uuden rekisterin ja rekisterinpitäjien toiminnassa olisi noudatettava WIPO:n raportin keskeisiä avoimuussäännöksiä ja tarpeellisia tietosuojaperiaatteita.

***Kysymys 3:** Olisiko tarkoituksenmukaista soveltaa .eu-tunnukseen WIPO:n toukokuun 1999 raportissa esitetyjä riidanratkaisu- ja tavaramerkkiperiaatteita, vai löytyisikö näihin kysymyksiin Euroopan unionissa vaihtoehtoisia ratkaisuja?*

Voisiko Alicanteessa sijaitsevalla yhteisön sisämarkkinoilla toimivalla yhdenmukaistamisvirastolla olla erityinen tehtävä tässä yhteydessä?

Lisäksi Yhdysvalloissa äskettäin hyväksytty, DNS-nimien rekisteröintiä jälleenmyyntitarkoituksessa koskeva ns. cybersquatting-laki³¹ herättää vääjäämättä kysymyksen siitä, pitäisikö nimet ja tuotemerkit suojata DNS-järjestelmässä myös tiukemman säännösten avulla (tai muilla keinoin) ja jos näin on, pitäisikö toimien olla kansallisia vai EU:n tasoisia. Olisi pohdittava myös sitä, mikä tällaisessa tilanteessa olisi hallitustenvälisten organisaatioiden kuten WIPO:n asema ja minkä tyyppiset nimet olisi suojattava.³²

***Kysymys 4:** Missä määrin voitaisiin tiukemmalla Euroopan unionin tai WIPO:n sääntelyllä yhdessä vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen kanssa parantaa nimien ja tuotemerkkien suojaa DNS-järjestelmässä? Mitkä nimityypit tulisi tässä tapauksessa suojata ja miten nämä luokat tulisi määritellä?*

9. .eu- aluetunnus ja sähköinen kaupankäynti

³¹ . Laki S 1255, *Anti-cybersquatting Consumer Protection Act*, 20.11.1999.

³² . Eri tahoilla on esimerkiksi ehdotettu, että nimien suoja DNS-järjestelmässä ulotettaisiin tuotemerkkien lisäksi mahdollisesti muihinkin kaupallisiin nimiin, kuuluisien henkilöiden nimiin, maantieteellisiin nimityksiin sekä organisaatioiden ja paikkakuntien nimiin. Tällä hetkellä ei ole olemassa kansainvälisesti hyväksyttyä säännöstöä, jota voitaisiin soveltaa tähän tarkoitukseen.

Lukuisat yritykset Euroopan unionissa haluavat kehittää liiketoimintaansa sähköisen kaupankäynnin avulla. Komissio ja useat jäsenvaltiot ovat itse asiassa käynnistäneet toiminnan tämän mahdollisuuden tekemiseksi tutuksi erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten keskuudessa. Sähköisellä kaupankäynnillä on mahdollisuudet tulla taloudelliseksi ja kilpailukykyiseksi tavaksi harjoittaa liiketoimintaa alihankkijoiden, sopimuskumppanien, asiakkaiden ja suoraan loppukäyttäjien kanssa.

Komissio työskentelee parhaillaan useiden sähköisen kaupan oikeudellisten ja sääntelyllisten näkökohtien parissa tavoitteenaan helpottaa tämänkaltaista liiketoimintaa. Erityisesti pyritään luomaan yrityksille mahdollisimman tasavertainen oikeudellinen ja sääntelyllinen kohtelu kaikkialla sisämarkkinoilla. Sähköisestä kaupasta voi tulla tärkeä tekijä myös vienti- ja tuontitoiminnassa varsinkin verkon välityksellä toimitettavissa palveluissa.

Tässä yhteydessä on jo käynyt ilmi suuri kiinnostus .com-alueesta kohtaan, joka on periaatteessa maailmanlaajuinen, mutta käytännössä hyvin vahvasti pohjoisamerikkalainen. Lisäksi sen on ilmoitettu olevan jo nyt ylikuormitettu ainakin englannin kielen osalta.

Yksi .eu-tunnuksen eduista olisi, että se tarjoaisi kaikille yrityksille Euroopassa johdonmukaisen eurooppalaisen identiteetin ja mahdollistaisi samalla laajentumisen lähitulevaisuudessa eri tasoisten alialuetunnusten kautta lukuisilla eri kielillä rajat ylittävän ja kansainvälisen kaupan tarpeisiin.

Uuden .eu-tunnuksen varsinainen käyttö sähköisessä kaupassa määräytyisi pääasiassa markkinakysynnän perusteella, mutta voidaan kohtuudella olettaa, että siitä tulisi merkittävä perusta jos ja kun EU:n markkinoista tulee aktiivinen sähköisen kaupan alue, varsinkin kun saatavilla olisi heti alkuun ja varsin pitkään senkin jälkeen hyvin laaja valikoima käyttökelpoisia nimiä kaikilla kielillä.

Kysymys 5: Onko mahdollisilla yrityskäyttäjillä, myös pk-yrityksillä, ehdotuksia siitä, miten .eu-tunnusta tulisi hallinnoida, jotta sillä olisi mahdollisimman myönteinen vaikutus sähköisen kaupan kehitykseen Euroopassa?

10. Uusi .eu-alueetunnus ja jäsenvaltioiden kansalliset alueetunnukset

Suuri osa rekisteröinneistä Euroopan unionissa tehdään jäsenvaltioiden viidentoista kansallisen alueetunnuksen alle. Näin tulee todennäköisesti olemaan jatkossakin, varsinkin kun kansalliset ccTLD-rekisterit ovat omiaan edistämään Internetin yleistymistä ja käyttöä suuren yleisön keskuudessa.

Tässä yhteydessä sopiva työnjako voisi tarkoittaa, että .eu-rekisteri keskittyisi niihin rekisteröinteihin, joissa se voi tarjota merkittävää lisäarvoa verrattuna kansallisiin alueetunnuksiin. Tarkoituksena ei ole, että kansallisia maatunnuksia käytettäisiin .eu-tunnuksen alialuetunnuksina (esim. .se.eu, .nl.eu jne.). Tämä aiheuttaisi selvästi turhaa päällekkäisyyttä ja heikentäisi .eu-tunnuksen erityisarvoa EU:n laajuisissa ja rajat ylittävissä käyttökohteissa.

Toisaalta kansallisilla alueetunnusrekistereillä ja niiden rekisterinpitäjillä olisi oltava mahdollisuus ryhtyä .eu-rekisterin rekisterinpitäjiksi. Itse asiassa tämä niille avautuva

mahdollisuus tarjota asiakkailleen vaihtoehtoisia rekisteröitymismahdollisuuksia on yksi tämän ehdotuksen tärkeimmistä eduista.

Kansalliselle aluetunnukselle vaihtoehtoiselle rekisteröitymismahdollisuudelle on selvästi tarvetta ja kysyntää, mistä on osoituksena muihin aluetunnuksiin, kuten .com-tunnukseen, kohdistuvien eurooppalaisten kaupallisten rekisteröitymisten määrän kasvu.

Jos huomattava osa sähköisen kaupan sovelluksista rekisteröityy .com-tunnuksen alle, syntyy ongelmia, jotka liittyvät käyttökelpoisten .com-loppuisten osoitteiden loppumiseen³³, riidanratkaisu- ja tavaramerkkiperiaatteisiin (NSI suostui vasta hiljattain noudattamaan WIPO:n periaatteita sellaisina kuin ICANN ne toteuttaa) ja NSI-rekisterin tällä hetkellä kaupalliseen luonteeseen, joka on eurooppalaisen kilpailupolitiikan vastainen. Eurooppalaisten tieto- ja kuluttajansuojalakien ja -periaatteiden noudattaminen olisi helpompaa, jos käytössä olisi .eu:n kaltainen eurooppalaispohjainen aluetunnusrekisteri.

Sellaiset eurooppalaiset organisaatiot ja tahot, joilla on toimintaa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa tai rajat ylittävien alueellisten ryhmittymien keskuudessa, saattaisivat olla erityisen kiinnostuneita .eu-tunnuksen käytöstä heti kun se on mahdollista.

***Kysymys 6:** Onko olemassa muita näkökohtia, jotka olisi otettava huomioon tarkasteltaessa ehdotetun .eu-rekisterin ja jäsenvaltioiden kansallisten aluetunnusrekisterien välistä suhdetta?*

Liite: Sanasto

33 . Hyvin suuri osa tutuista ja käyttökelpoisista (englannin kielen) sanoista on jo rekisteröity .com-tunnuksen alle joko todellisten käyttäjäryitysten toimesta tai ennakkorekisteröintinä jälleenmyyntitarkoituksessa (ns. cybersquatting).

Internet-termejä ja -lyhenteitä

CORE	Council of Registrars. Rekisterinpitäjien neuvosto. IAHC:n raportilla perustettu voittoa tavoittelematon yhteisrekisteri. Tällä hetkellä (syyskuu 1999) jäsenenä 55 yritystä.
ccTLD	Country code Top Level Domain. Maatunnuksen mukainen maantieteellinen aluetunnus. (Maatunnuksena käytetään ISO 3166 -standardin mukaista, maille ja maantieteellisille kokonaisuuksille asetettua kaksikirjaimista koodia).
Cybersquatting	Spekulatiivinen toisten omistamien tavaramerkkien rekisteröinti DNS-nimijärjestelmässä jälleenmyyntitarkoituksessa.
Delegointi	ICANN/IANAn suorittama, DNS-järjestelmän juurihakemiston mukaisen aluetunnuksen hallinnointioikeuksien siirtäminen jollekin muulle taholle.
Designation	Nimeäminen. Kyseessä oleva hallitus tai viranomainen nimeää delegoinnin vastaanottajan eli delegaatin, joka näin tunnustetaan päteväksi luomaan rekisteriorganisaatio ja -tietokanta.
DNS	Domain Name System. Internetin nimijärjestelmä, jonka mukaisesti yksittäisten tietokoneiden IP-osoitteet liitetään nimijärjestelmän osoitteisiin ja päinvastoin.
GAC	Governmental Advisory Committee. ICANNin alainen neuvoa-antava komitea.
gTLD	Generic Top Level Domain (esim. .com, .org, .int). Osoitteen omistavan organisaation toiminnan luonteen mukaisesti määräytyvä yleinen aluetunnus.
IAHC	International Ad Hoc Committee. Internetin käyttäjistä muodostuvan ISOC-järjestön asettama kansainvälinen komitea.
IANA	Internet Assigned Numbers Authority. Yhdysvaltalainen valtionrahoitteinen viranomainen, joka toimii Internetiin liittyvien nimien ja osoitteiden keskusrekisterinä sekä hallinnoi juuripalvelimia ja yleisiä aluetunnuksia. (ICANNin edeltäjä).
ICANN	Internet Corporation for Assigned Names and Numbers. Internetin nimi- ja osoitejärjestelmää hallinnoiva voittoa tavoittelematon järjestö. (IANAn seuraaja.)
IETF	Internet Engineering Task Force. Internetin standardointiehdotuksia laativa avoin yhteistyö- ja koordinoitielin.
ISO	International Standards Organisation. Genevessä sijaitseva kansainvälinen standardisointijärjestö.
ISOC	Internet Society. Internetin kehitystä ja käyttöä edistämään perustettu voittoa tavoittelematon organisaatio.

- NSI Network Solutions Incorporated. SAIC-yrityksen (Science Applications Investment Corporation) tytäryhtiö.
- RFC Request for Comments. IETF:n laatimasta Internetin standardiehdotuksesta alunperin käytetty nimitys. Käytännössä on kuitenkin niin, että kun tietystä standardiehdotuksesta on päästy yksimielisyyteen ja se saavuttanut lopullisen muotonsa, se dokumentoidaan edelleen RFC-tunnuksella.
- Warehousing Spekulatiivinen toimintatapa, jossa rekisteröidään suuria määriä sanoja tai nimiä ei niinkään nykykäyttöä varten vaan jälleenmyyntitarkoituksessa voittoa tavoitellen.
-